

Jacek Żuławski

Finansowa narada

Palestra 17/4(184), 65-66

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Finansowa narada

Autor omawia problematykę narady skarbników i głównych księgowych rad adwokackich w związku z nowymi regulaminami. W szczególności referuje budzące wątpliwości zagadnienia z zakresu rachunkowości zespołów adwokackich.

Naczelna Rada Adwokacka zorganizowała w dniach 15 i 16 grudnia 1972 r. spotkanie skarbników wszystkich rad adwokackich i głównych księgowych tych rad celem przedyskutowania spraw związanych z wprowadzeniem w życie Regulaminów uchwalonych przez NRA w dniu 15.X. 1972 r. oraz nowych zasad budżetowania, rozliczania i prowadzenia księgowości zespołów adwokackich. Spotkanie odbyło się w Krakowie, gdzie miejscowa Rada Adwokacka zapewniła mu kameralne warunki w niedawno otwartym, wygodnie urządzonej lokalu Klubu Adwokatów. Piękna, słoneczna pogoda, urok starego miasta i spektakle w Teatrze Słowackiego oraz w „Jamie Michalikowej” nadały spotkaniu miłą atmosferę.

Narada miała charakter czysto roboczy. Bogaty w treści referat wprowadzający (założenia i uzasadnienie nowych przepisów, różnice z dotychczasowymi normami, zasady opracowywania nowego arkusza rozliczeniowego) Skarbnika NRA adw. Witolda Dąbrowskiego i trzy krótkie referaty „specjalistyczne” (p. Anny Konopki „Rozliczanie i rachunkowość w zespołach adwokackich”, p. Danuty Setmajer „Preliminarze budżetowe zespołów adwokackich” i p. Marii Bartkiewicz: „O zasadach prowadzenia księgowości w zespołach”) stanowiły wprowadzenie do szerokiej, parogodzinnej dyskusji, podsumowanej pod koniec drugiego dnia obrad przez Skarbnika NRA. Dyskusja pozwoliła na wyjaśnienie szeregu spraw i uzgodnienie jednolitego trybu postępowania w wypadkach, które mogą rodzić wątpliwości w praktyce.

Z dużym uznaniem spotkało się samo unormowanie całości zagadnień związanych z organizacją działalności finansowej i księgowej zespołów adwokackich w jednym regulaminie i w dwóch załącznikach oraz powołanie w nich zasadniczych przepisów ogólnych. Z podobnym uznaniem została przyjęta koncepcja nowego arkusza rozliczeniowego. Zebrani wyrażali nadzieję, że nowe zasady podziału dochodu zespołu między jego członków proporcjonalnie do uzyskanych wpłat będą czynnikiem mobilizującym i umożliwią bardziej słuszny i celowy podział dochodów i obciążeń.

Szeroko dyskutowano na temat zmienionego ryczałtu, który w nowym układzie, dzięki zróżnicowaniu jego wysokości, będzie mógł rzeczywiście wpłynąć na ułatwienie pracy adwokatów, a radom adwokackim zapewni

możliwość prowadzenia organizowanej i planowej działalności przy remontach i wyposażeniu zespołów adwokackich. Uzgodniono przy tym tryb realizowania przez zespoły wypłat na pokrywanie drobnych wydatków poniesionych przez adwokatów w związku z prowadzeniem sprawy, których to wydatków udokumentowanie rachunkiem jest z natury rzeczy niemożliwe lub znacznie utrudnione (§ 24 pkt 7 Regulaminu w sprawie rozliczania). Postulat, żeby wypłat tych dokonywać w zasadzie jednorazowo po zaawansowaniu sprawy i na podstawie oświadczenia adwokata stwierdzającego, iż wydatki takie w określonej wysokości rzeczywiście poniósł, został uznany za słuszny.

Zwracano też uwagę, ażeby zespoły nie utożsamiały tych wydatków i sposobu ich „udokumentowania” z wydatkami na przejazdy lub inne drobne wydatki, na które adwokat ma rachunki, a które powinny obciążać klienta. Poniesienie tych wydatków (także w wypadku, gdy przejazd określoną trasą i w określonym czasie — ze względu na jego koszt — nie jest wykazywany rachunkiem, lecz oświadczeniem adwokata, gdyż wysokość jego nie przekracza 30 zł) nie pozbawia adwokata uprawnienia do pokrycia wydatków „niemożliwych lub trudnych do udokumentowania” z pobranej przez zespół od klienta kwoty „ryczałtowej” do wysokości 100 zł w każdej sprawie.

Preliminarze zespołów powinny być opracowywane pod tym kątem widzenia, że stanowią one podstawowy dokument uprawniający zespoły wobec władzy finansowej do pokrywania wydatków nimi objętych. Z chwilą zatwierdzenia preliminarza przez radę adwokacką uzyskuje on dla organu władzy finansowej moc wiążącego „planu finansowego”. Ma to szczególne znaczenie, skoro nowe przepisy tworzą szereg funduszy, w ramach których zespół ma prowadzić ściśle określoną gospodarkę swymi środkami finansowymi.

Dłużej dyskutowano nad funduszem urlopowym oraz sposobem jego tworzenia i rozdziału (komplikacje mogą wyniknąć jedynie w roku 1973, gdyż weźmie się pod uwagę tylko 10-miesięczne dochody członków zespołu) oraz nad funduszem socjalnym, z którego środki mogą być wydatkowane jedynie na podstawie poprzedniej uchwały zebrania zespołu. Znaczna samodzielność zespołów w zakresie ich działalności finansowej stwarza dla rady adwokackiej szczególny obowiązek przeprowadzania lustracji finansowo-księgowej co najmniej jeden raz do roku.

Zebrani stwierdzili, że tego rodzaju spotkania powinny się odbywać co najmniej raz na dwa lata, mogą one bowiem przyczynić się do ułatwienia pracy skarbnikom oraz do polepszenia organizacji zespołów adwokackich i sprawowania nad nimi nadzoru.